

Capitulum.

1. Petri 2.

QUI peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui, justítiae vivámus, cujus livóre sanáti estis.

R̄. Ipse vulnerátus est, * Propter iniquitátes nostras. Ipse . . . V̄. Attrítus est propter scélera nostra. Propter . . . Glória Patri . . . Ipse.

V̄. Disciplína pacis nostræ super eum.

R̄. Cujus livóre sanáti sumus.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in 1. præter ultimum Psalm. cujus loco erit Crédidi, ut in folio 29.

AD MAGNÍFICAT.

Añá. Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percussus a Deo et humiliátum.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM II. QUADRAGESIMÆ.

DE SACRATISSIMA SINDONE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añæ. et Capit. de Laudib. Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalm. Laudate Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

GLÓRIAM sacræ celebrémus omnes
Síndonis; lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis.

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Sángine impréssis decoráta signis,
Dum Cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jésu.

Réddit hæc sævos ánimo dolóres,

Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor
Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infixam cápiti corónam
Monstrat Imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu, notátá
Vívaque indignæ simulácrá mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fuérit malórum,
Nostra debétur tibi vita; vitam
Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fíli, decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.

V. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
B. Tuam recólimus passiónem.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Joseph, vir bonus et justus, accés-
sit ad Pilátum et petiit corpus Jesu; quo
accépto, invólvit illud in Síndone munda.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dóminum, qui
Passiónis suæ memóriam in sacra Síndone
rénovat: * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus.

HYMNUS.

MYSTÉRIUM mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.
Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.
Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.
Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundíque victi insígnia,
Trophæa sunt hæc ínclýta
Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ sulútis víndici;

Ut dæmonis contra dolos
Hac militemus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Rubrum est indumentum tuum, et
vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Psalm. 4. Cum invocárem *ut in folio 65.*

Añã. Aspérsus est sanguis super vesti-
ménta mea, ómnia indumentá mea iniqui-
návi.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi
in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu,
quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificá-
vit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: *
póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de
sanguínibus: * nec memor ero nóminum eó-
rum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis
mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam
mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * éte-
nim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi in-
tellectum: * însuper et usque ad noctem in-
crepuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo
semper: * quóniam a dextris est mihi, ne
commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et
exultávit lingua mea: * însuper et caro mea
requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam
in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidé-
re corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ adimplébis
me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes
in dextera tua usque in finem.

Añã. Aspérsus est sánguis super vesti-
ménta mea ómnia indumentá mea inquinávi.

Añã. Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. 14. Dómine, quis habitábit ut in folio 76.

Ÿ. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

R. Tuam recólimus Passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio I.

Cap. 53.

QUIS crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: Despéctum et novísimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum a Deo, et humiliátum, Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem; aspéctus in eo non est.

Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

*Ÿ. Veré languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: * Cujus...*

Lectio II.

OMNES nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, et posuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nóstrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus córam tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judicio sublátus est: generatió nem ejus quis enarrábit? Quia abscessus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morti sua; eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fuérit in ore ejus.

R. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

Ÿ. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. * Et dicet. . . .

Lectio III.

ET Dóminus voluit contérrere eum in infirmitáte: si posuérit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimus, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mórtē ánimam suam: et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R. Tuam Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

Ÿ. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. * Miserére. . . . Glória Patri. . . . Miserére. . . .

In secundo Nocturno.

Añã. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus: unde nec reputávimus eum.

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stábit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * quí non accépit in vano ánimam suam, nec jurábit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem á Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et intróibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introbít rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútem ipse est rex glóriæ.

Añã. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus: unde nec reputávimus eum.

Añã. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus 26.

DÓMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam petii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, et meutíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra viventium.

Expécta Dóminum, viriliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Añã. Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Añã. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Psalmus 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómini in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me: * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángine meo, * dum descéndo in corruptiÓNem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Añã. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

V. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per crucem tuam redimísti mundum.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

*Lectio. IV.**In Luc. c. 23.*

QUID sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, aliter qui erat magíster in Israel. Talis enim Christi est sepúltura, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimonio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelissent, dicerent útique non sepúltum, quem

raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque hæc non otiose distincta reperimus, quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

R. O admirabilis Sindon, * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum.

V. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. In.

Lectio V.

VESTI ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Etsi mortuum credis, operi tamen divinitatis propria plenitudine. Unge illud myrrha, et aloes, ut bonus odor Christi sis. Bonum lintheum misit Joseph ille vir justus, et fortasse illud, quod Petrus vidit e caelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum, ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelitur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communiōne sociavit.

R. Tulērunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hædi, quem occiderant, tin-

xerunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invenimus, vide num tunica filii tui sit, an non?

V. Quam cum agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. * Hanc invenimus. . . .

Lectio VI.

HUNC Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Divis est ergo, qui justus est. Justus igitur Sindone involvit: Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectæ fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu, justa consuetudinem specialem Judæorum, non utique nodis perfidiæ, sed fidei ligaturis: et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quæ diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

¶ Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur. * Qui peccatum . . . Glória . . . Qui.

In tertio Nocturno.

Añã. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptiõnem.

Psalm. 53. Deus in nõmine, *ut in folio* 46.

Añã. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum gládium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro: * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Añã. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87. Domine Deus salutis *ut in folio* 21.

¶ Omnis terra adoret te et psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII. Cap. 15.

IN illo tēpore: Cum jam sero esset factum quia erat Parascēve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In fer. 3 Palmarum.

PARASCÉVE græce, latine præparátio dicitur, quo nómini Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam sabbati appellábant, eo quod in illo ea, quæ requiēi sabbati necesária essent, præparáre solérent; justa hoc quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligētis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiēvit, unde et hanc sabbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifixus humanæ restauratiónis implévit arcánium: ideóque cum accepísset acétum, díxit: Consummátum est, hoc est, sextæ diei,

quod pro mundi refectione suscepti, jam totum est opus explétum. Sabbato autem in sepúlcro requiēscens, resurrectionis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat evéntum.

R. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

R. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. * Venit ergo.

Lectio VIII.

VENIT, inquit, Joseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter intróivit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam méritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæcularis facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quilibet ignótus aut mediócris ad præsidem accédere et crucifixi corpus póterat impetráre.

R. Hæc est Síndon digníssima. * In qua

salútis auctor de cruce depósitus involvi dignátus est.

Ÿ. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone tegerémur. * In qua.... Glória.... In....

Lectio IX. de Homilia Ferie.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Joseph nóbilis decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Psalm. Dóminus regnávít.

Aña. 2. Hic audácter introfvit ad Pilátum, et petiit corpus Jesu.

Aña. 3. Cum cognovisset Pilátus a Centurióne quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

Aña. 4. Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum, involvit Síndone.

Aña. 5. Pósuít eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum.

Isaia 63.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis

véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitudíne fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

JESU, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo,
Te compléctor cum afféctu
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum,
In hoc sacráto tégmíne!

Salve caput eruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ;
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus. Amen.

Ÿ. Dóminus regnávit decorem induit.

R. Induit Dóminus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

AD BENEDICTUS.

Aña. Joseph nóbilis decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in Síndone.

ORATIO.

DEUS, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum é cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestigia reliquisti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrectionis glóriam perducámur. Qui vivis et regnas, etc.

AD TERTIAM.

Aña. Hic audácter.

Capítulum. Quis est iste.

R. Tuam Síndonem: * Venerámur, Dómine. Tuam. . . . Ÿ. Tuam recólimus Passiónem. * Venerámur. . . . Glória. . . . Tuam. . . .

Ÿ. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per mortem tuam redimísti mundum.

AD SEXTAM.

Aña. Cum cognovísset.

Capítulum.

Isaie 63.

QUARE ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torcúlari? Torcúlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

R. Adorémus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. . . . Ÿ. Quia per mortem tuam redimísti mundum. * Et benedícimus. . . . Glória. . . . Adorámus. . . . Ÿ. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM.

Aña. Pósuit eum.

Capítulum.

Isaie 53.

CIRCUMSPÉXI, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit qui adjuváret, et salvávit mi-

hi bráchium meunt, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

R. Omnis terra adóret te: * Et psallat tibi. Omnis. . . . V̄. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. * Et psallat. . . . Glória. . . . Omnis. . . .

V̄. Dóminus regnávít, decórem índuit.

R. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis præter ultimum Psalm. cujus loco erit: Voce mea ad Dóminum, ut in folio 8.

AD MAGNÍFICAT.

Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM III. QUADRAGESIMÆ.

DE SS. QUINQUE VULNERIBUS D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añæ. et Capit. de Laudibus Psalm. Crédi-di cum reliquis ut in officio de Passióne, ut in folio 30.

HYMNUS.

PANGE, lingua, gloriósi,
Láuream certáminis,
Et super crucis tróphæo
Dic triumphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fráude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális